

Under disse Forhold tror jeg, det vil vise sig umuligt i Længden for danske Kvæg-opdrættere at udføre levende Kvæg til Tyskland, og jeg kan derfor ikke andet end med stor Taknemmelighed modtage denne Bevilling, som, idet det med et større Beløb anvendes til Jyllands Bedste, forhaabentlig vil bringe særlig Jylland i Stand til i Løbet af ret kort Tid at staa nogenlunde rustet til at modtage den Situation, som sandsynligvis vil skabes paa Grund af de nyeste, tyske Bestemmelser. Jeg kan ligeledes tiltræde den ærede Ordførers øvrige Udtalelser om de Punkter, hvorom Finansudvalget er blevet enigt. Det første, den ærede Ordfører nævned, var en Koncentration — saa vidt muligt — ved Anvendelse af Beløbet. Den ærede Ordfører tilføjede rigtignok, at skønt man havde dette rigtige og smukke Princip, havde det ikke været muligt at gennemføre det helt. Dette anerkender jeg ogsaa, men som Forholdene ere, har der vist ikke været anden Vej at gaa, idet jeg erkender, at Forholdene her paa Sjælland vare saaledes, at vi vanskelig kunde undgaa at give de 4 Slagterier det her omhandlede Tilskud. Jeg er ligeledes fuldt villig til at acceptere ikke at give Bidrag til kommunale Slagterier. Ligeledes gaar jeg ind paa, at intet Slakteri maa faa mere end Halvdelen af, hvad det selv har anvendt, og selvfølgelig gaar jeg ogsaa ind paa, at ethvert Slakteri skal være pligtigt til at slagte for alle mod en nærmere fastsat, billig Betaling. Hermed skal jeg slutte min Omtale af denne Sag. — Det høje Ting vil have lagt Mærke til, at samtlige Ændringsforslag, stillede af mig, ere tiltraadte af Udvalget, hvorfor jeg ingen Anledning finder til at komme ind paa dem. Det eneste Ændringsforslag, som ikke er stillet af mig, men af Udvalget, findes under Nr. 62 b. og gaar ud paa, at den meget omtalte Bevilling af 100,000 Kr. til Avlscentrer skal gives som 4aarig Bevilling. Derved kommer man ud over Vanskeligheden med Hensyn til, hvorvidt Præmierne bør være vedvarende, eller om de bør afbrydes hvert 4de Aar, saa at ikke den samme Mand vedblivende kan opnaa Præmie for sin Besætning som Avlscentrum. Jeg slutter mig ganske til Udvalgets Forslag her, idet jeg anser det for rigtigt at indhøste Erfaring og nærmere overveje Spørgsmaalet, der saa til sin Tid vil kunne blive afgjort af Rigsdagen. Den ærede Ordfører nævnte, at man ved Samraad med mig var bleven enig om, at Præmierne skulde forandres noget fra den

Sum, der oprindeligt var foreslaaet af Ministeren. Det er ikke uden en vis Beklagelse, at jeg er gaaet med til denne Nedsættelse, nemlig 4,000 Kr. som Maksimum og 1,000 Kr. som Minimum, men da hele Udvalget var enigt, har jeg kunnet tiltræde disse Summer som Maksimum og Minimum. Dernæst har det ærede Udvalg ønsket, at en vis Del af Beløbet skulde anvendes til Opmuntringspræmier. Jeg maa erkende, at jeg lige over for dette Forslag ogsaa har haft ret store Betæneligheder, idet det forekommer mig, at en sliig Opmuntringspræmie ikke direkte hører ind under Bevillingen til Avlscentrer, der snarere hører hjemme under Bevillingen til Præmier paa Dyrskuer, men da Udvalget ogsaa her har staaet enigt, og da jeg gaar ud fra, at man vil være tilfreds med, at der anvendes et mindre Beløb til dette Øjemed, nemlig 6,000 Kr., har jeg ikke villet modsætte mig det, idet jeg erkender det smukke og rigtige i Formaålet. Mine Betæneligheder vare mest formelle over for dette Spørgsmaal. Jeg finder, som sagt, ikke videre Anledning til at komme ind paa de øvrige Forslag, som ere tiltraadte af Udvalget. Jeg kan kun paaskønne den Redebonhed og Velvilje, som Landbrugsministeriets Budget har mødt i Finansudvalget, og haaber, at det høje Ting vil følge det ærede Udvalg i dets Forslag om at tiltræde de af mig stillede Ændringsforslag.

Ordføreren (C. Hage): Jeg er bleven gjort opmærksom paa en Unøjagtighed, som jeg ønsker at berigtige. Med Hensyn til Kontrolforeningerne til Undersøgelse af Mælkens Fedtindhold er Minimum af det Antal Køer, som Foreningerne bør omfatte for at komme i Betragtning, efter Forhandlingerne i Udvalget fastsat til 300 og ikke 250, som jeg sagde. Jeg tillader mig at henlede den ærede Ministers Opmærksomhed paa, at det var urigtigt, naar jeg nævnte Tallet 250.

K. M. Klausen: Det er kun et enkelt Punkt, jeg skal gøre nogle Bemærkninger om, nemlig Ændringsforslaget under Nr. 169 angaaende en Bevilling paa 155,000 Kr. til Køb af Frijsenvold Laksegaard. Jeg er med Glæde gaaet med til dette Forslag. Det, der er Tale om her, er at afløse et gammelt Privilegium, der jo skriver sig fra 1740, et Privilegium, der knytter sig til denne Laksegaard saaledes, at Ejeren ikke alene har Ret til at fiske uden for sit eget snævre Territorium, men helt ud til Havet,